

Forfatter: Hertz, Henrik

Titel: Udrag fra Sparekassen

Citation: Hertz, Henrik: "Udvalgte dramatiske Værker", i Hertz, Henrik: *Udvalgte dramatiske Værker*, udg. af Tredie Bind , 1897, s. 24. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hertz03val-shoot-idm139896128671984/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Udvalgte dramatiske Værker

bifalder det. Skal en Mand ikke gjøre saa meget for sin Kone? — Herr Staarup! kan jeg troe, hvad Deres Kone siger, at De ikke vil uude hende den Glæde at tage en Seddel i min Collection.

Staarup.

Jeg uuder hende al den Glæde, der stemmer med Fornuft og Erbarhed. Men jeg seer ikke, hvad Glæde hun kan have af at kaste 25 Rigsdaler ud af Vinduet.

Mad. Ruff.

Af Vinduet? Hvor kan De som en forstandig Mand tale saaledes? Om De nu vinder det store Lod, er' saa Pengene kastede ud af Vinduet?

Staarup.

Min kjære Madam Ruff! jeg har nu spillet over en Snees Aar i Klasse-Lotteriet, har snart haat en heel, snart en halv, snart en quart Seddel; ja engang var' vi Elleve om en Seddel. Jeg har holdt usie Bog over Udgift og Indtægt. Men naar jeg lægger alle Smaagevinster sammen, saa har jeg akkurat spillet frit i tre Aar; det Døvrige er gaaet af min egenomme. Og vundet har jeg altsaa ikke. — Nei, det store Lod kommer jaadist ikke til Smaafolk.

Mad. Ruff.

Da veed De dog, at der er engang vundet

25,000 Rigsdaler i min Collection; og det var saamænd en Koffredreier, der vandt dem.

August.

Er der virkelig vunden 25,000 Rigsdaler i Deres Collection?

Mad. Ruff.

Ja, der er sandeligen, og det gik meget mærkelig til. — Seer De, det var den sidste Trækning ligesom idag, og jeg kunde omtrent have en 7 til 8 Sedler tilbage. Dagen før Trækningen kommer Koffredreier Been, en god Ven af min Mand, ind til os og siger, han vil købe en Seddel. Ah nu, svarer jeg, det var Gud andet, end at en saa god Ven af vort Hus ikke skulde vinde i vor Collection. Og dermed leder jeg en Seddel ud og siger spøgende: Tag den; den vinder bestemt. Hvorpaar han, der var en lystig Fætter, tager mig om Livet — jeg husker det, som om det var igaar — og siger: Naar en Kone, som De, min hjerte Madam Ruff, leder en Seddel ud til mig, saa kan det aldrig seile, at jeg jo vinder. Og dermed stak han Sedlen til sig og gif. — Den næste Dag bragte jeg ham Budskabet, at han havde vundet de 25,000.

Antonie.

Han blev glad, kan jeg tænke! — Hvad sa'e han, da De fortalte ham det?